

بررسی وضعیت عادت ماهیانه در دختران کم توان ذهنی

سهیلا گلابی*

پذیرش نهایی: ۲۵/۸/۸

تجدید نظر: ۲۰/۶/۸

تاریخ دریافت: ۷/۲/۲۸

چکیده

هدف: هدف از انجام این پژوهش تعیین وضعیت عادت ماهیانه، نشانگان قبل از عادت ماهیانه، عادت ماهیانه در دنیاک و رعایت بهداشت دوران عادت ماهیانه در معلولین ذهنی یک مرکز توانبخشی در شهرضا بوده است. روشن: این پژوهش به روش توصیفی بر روی ۱۸۸ نفر از دختران عقبمانده ذهنی، که در محدوده سنی ۱۴-۶۰ سال قرار داشتند و به طور شباهت‌روزی در این مرکز نگهداری می‌شدند، انجام شد. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه‌ای مشتمل بر ۲۱ سؤال بود که ۶ سؤال در مورد وضعیت عادت ماهیانه بود. پرسشنامه‌ها در طی ۲ ماه، به وسیله مادریاران مرکز تکمیل شد و اطلاعات با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمونهای توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته‌ها: در رابطه با اهداف پژوهش، یافته‌ها نشان دادند که اکثریت افراد (۴/۸۶ درصد) وارد دوره عادت ماهیانه شده‌اند، اکثربت (۵/۶۵ درصد) مشخص نیست که کدامیک از علائم نشانگان قبل از عادت ماهیانه را دارند، ۵/۶ درصد عادت ماهیانه منظم داشتند، ۷۸/۲ درصد هیچ آگاهی در مورد رعایت بهداشت فردی در دوران عادت ماهیانه نداشتند و مادریار مراقبت آنان را به عهده داشت. **نتیجه‌گیری:** نتایج حاصل از این پژوهش، تعدادی از نیازهای این افراد را مشخص کرده که بر این اساس مسئولان و مدیران می‌توانند راهکارهایی برای بالا بردن کیفیت زندگی این دختران بیابند.

واژه‌های کلیدی: عادت ماهیانه کم توانی ذهنی، معلولیت

مقدمه

خواهیم داشت (میلانی فر ۱۳۷۹). علل کم توانی ذهنی را می‌توان به علل ژنتیکی و محیطی تقسیم کرد: علل ژنتیکی مانند نشانگان داون^۱، نشانگان X شکننده^۲ و علل محیطی شامل داخل رحمی (عفونت، بیماریهای مادر مانند سرخجه)، موقع تولد (ضربه به سر، کاهش اکسیژن)، بعد از تولد (کودک آزاری و اختلالات عاطفی، انسفالیت و مننزیت و مسمومیت با سرب) و سوءتعذیه هستند. (رأیت و همکاران، ۱۳۸۱)

امروزه نگهداری کم توانان ذهنی در مؤسسات و مراکز حمایتی و توانبخشی معمول شده است که به علت تسهیلاتی که در آنها وجود دارد، در شرایط خاصی بسیار مفید و ثمربخش است. باید به این نکته

اصطلاح کم توانی ذهنی به اختلال هوشی برگشت ناپذیر اشاره می‌کند که در اوایل عمر ایجاد می‌شود و با محدودیت عملکردهای اجتماعی همراه است. اگرچه این اختلال برگشت‌پذیر نیست، ولی می‌توان اقدامات زیادی انجام داد تا افراد مبتلا حتی الامکان به شکل طبیعی زندگی کنند. ۲-۳ درصد جمعیت عمومی، بهره هوشی کمتر از ۷۰ دارند که یک درصد آنها مبتلا به کم توانی ذهنی هستند؛ یعنی بهره هوشی کمتر از ۷۰، همراه با اختلال عملکرد دارند. در میان جمعیت ۱۵ تا ۱۹ ساله، میزان شیوع کم توانی ذهنی شدید و متوسط تقریباً ۳ تا ۴ مورد در هر ۱۰۰۰ نفر است (گلدو همکاران، ۱۳۸۵). با توجه به این آمار در کشور ایران بیش از یک میلیون نفر کم توان ذهنی

*نویسنده رابط: دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهاقان- کیلومتر ۳ جاده دهاقان شهرضا- گروه پرستاری

(این مقاله برگرفته از طرح پژوهشی است که در دانشگاه آزاد اسلامی دهاقان انجام شده است.)

دسته جسمی، روانی و رفتاری تقسیم می‌شوند که علائم جسمی شامل نفخ شکم، ادم، افزایش وزن، سردرد، حساسیت پستانها، تغییر در عادات اجابت مزاج، درد لگنی و کاهش هماهنگی حرکات است. علائم رفتاری شامل حالت انکار، به استقبال حادثه رفتن، رفتار جنایی و قصد خودکشی و علائم روانی شامل تحریک پذیری، اضطراب، افسردگی، تغییر در عادات خواب، اشتها و میل جنسی است. (جمشیدی و همکاران، ۱۳۸۴)

عادت ماهیانه دردناک یا دیسمنوره^۵ یکی از شایعترین اختلالات ژنیکولوژی است و حدود ۷۰-۵۰ درصد زنان به آن مبتلا می‌شوند، این اختلال دو نوع است: نوع ثانویه همراه با یک بیماری زمینه‌ای است و نوع اولیه به علت افزایش پروستاگلندین‌ها به وجود می‌آید و سبب انقباض عضلات صاف رحم می‌شود. علائم آن عبارت‌اند از: درد چند ساعت قبل و یا همزمان با شروع خونریزی ماهانه و حداقل ۲-۳ روز به طول می‌انجامد. علائم مختلف دیگری مانند تهوع، استفراغ، بی‌اشتهاای، اسهال، خستگی، تحریک‌پذیری و گاهی سردرد نیز ممکن است همراه باشد. (بلک و هوکس، ۱۳۸۶)

قطع قاعده‌گی (آمنوره^۶) نیز علامت مهم بیماریهای ژنیکولوژی است که شایع‌ترین علت آمنوره اولیه ۶۰ درصد مواد اختلال دستگاه تناسلی جنینی است و حدود ۴۰ درصد مبتلایان به آمنوره اولیه و ۱۰۰ درصد افرادی که فاقد صفات جنسی ثانویه هستند، اختلالات ژنتیکی دارند. آمنوره ثانویه ممکن است به دلیل حاملگی، فشارهای روانی یا استرس باشد. (برونر و سودارت، ۱۳۸۳)

ملک‌پور و پیام (۱۳۷۹) در تحقیقی تحت عنوان «بررسی تأثیر آموزش والدین بر رفتار اجتماعی دانش‌آموز کم‌توان ذهنی آموزش پذیر دختر» در شهر تهران دریافتند که والدینی که در جلسات آموزشی شرکت کرده بودند، در بهبود رفتار اجتماعی فرزند عقب‌مانده آموزش پذیر خود مؤثر بوده‌اند.

توجه کرد که افراد کم‌توان ذهنی نیازهایی مشابه با سایر افراد دارند و معلولیت یک نقص نیست بلکه یک تفاوت است (الله گانی، ۱۳۸۲)

سالهای طبیعی تولید مثل زن با تغییرات منظم ماهانه در میزان ترشح هورمونهای زنانه و تغییرات فیزیکی هماهنگ در تخدمانها و سایر اندامهای جنسی مشخص می‌شوند. به این طرح منظم، چرخه جنسی ماهانه زن و یا به طور عامیانه‌تر عادت ماهیانه^۳ می‌گویند. (گایتون و هال، ۱۳۸۶) عادت ماهیانه مهم‌ترین نشانه کار دستگاه تناسلی در افراد مؤنث بالغ و عبارت است از خروج دوره‌ای خون و آندومتر کنده شده پس از یک دوره تخمک‌گذاری طبیعی، که این وقفه در اثر عملکرد هماهنگ محور هیپوتابالموس - هیپوفیز - تخدمان روی می‌دهند. اولین دوره عادت ماهیانه معمولاً در ۱۲ سالگی اتفاق می‌افتد ولی ممکن است در ۹ سالگی شروع شود یا تا ۱۶ سالگی به تأخیر بیفتد که طبیعی است. عوامل متعددی از جمله نژاد، توارث، سلامت عمومی، تغذیه و جشه هر دختر می‌تواند باعث اختلاف سن شروع عادت ماهیانه شود. فاصله طبیعی از شروع یک عادت ماهیانه تا شروع عادت ماهیانه بعدی ۲۸ روز است. دوره‌های کوتاه‌تر از ۳ هفته و یا بلندتر از ۵ هفته نشانه وجود اختلال در تخمک‌گذاری است. (برونر و سودارت، ۱۳۸۳)

روزهای خونریزی عادت ماهیانه در هر نوبت ۳ تا ۷ روز است. این زمان ممکن است متغیر باشد. میزان خون خارج شده در این مدت به طور متوسط ۷۰ میلی لیتر است که ممکن است کمتر از ۲۰ میلی لیتر باشد، اما بیش از ۸۰ میلی لیتر غیرطبیعی است. (ذوالفاری و اسدی نوقابی، ۱۳۸۳)

بسیاری از زنان در روزهای قبل از عادت ماهیانه تغییرات جسمی و خلقی تحت عنوان «نشانگان پیش از عادت ماهیانه^۷» را تجربه می‌کنند که در سلامت و روش زندگی آنها تأثیر می‌گذارد. حدود ۸۰ درصد از زنان در سنین باروری به این نشانگان مبتلا می‌شوند. علائم بالینی نشانگان پیش از عادت ماهیانه به سه

نگهداری می‌شدند و به روش سرشماری انتخاب شدند، بررسی شد. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای محقق ساخته مشتمل بر ۲۱ سؤال که ۶ سؤال مشخصات فردی (سن مددجو- علت معلولیت- میزان تحصیلات- میزان بھرہ هوشی - بخش نگهداری- مدت زمان اقامت در مرکز) و ۱۵ سؤال در رابطه با وضعیت عادت ماهیانه (وجود عادت ماهیانه - نشانگان قبل از عادت ماهیانه - نظم عادت ماهیانه - مقدار خونریزی - وجود دیسمونوره یا درد حین عادت ماهیانه - رعایت بهداشت...) بود. با توجه به محدودیت پر کردن پرسشنامه توسط نمونه‌های مورد پژوهش به علت معلولیت ذهنی، پژوهشگر هدف از انجام پژوهش را برای مادر یاران توضیح داد و پرسشنامه به وسیله آنها تکمیل شد. بخش دیگری از سوالات نیز با مراجعه به پرونده‌های مددجویان مقیم مرکز کامل شد. پس از گذشت ۲ ماه از توزیع پرسشنامه و جمع آوری داده‌ها، اطلاعات به وسیله روشهای آمار توصیفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش در رابطه با مشخصات فردی نشان داد که اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۲۹/۸ درصد) در رده سنی ۱۴-۲۳ سال و با توجه به جدول شماره ۱ علت معلولیت اکثریت واحدها (۴۴/۷ درصد) نامشخص است و کمترین (۱/۱ درصد) به علل بعد از تولد دچار معلولیت ذهنی شده‌اند.

جدول ۱- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب علت معلولیت سال (۱۳۸۵)

درصد	تعداد	علت معلولیت
۲۳/۴	۴۴	قبل از تولد (بیماریهای مادر در دوران بارداری)
۶/۴	۱۲	هنگام تولد(فشار به سر و...)
۱/۱	۲	بعد از تولد (در اثر بیماریهای تشنجی و...)
۲۲/۸	۴۳	در اثر بیماریهای ژنتیکی
۱/۶	۳	همراه بودن معلولیت ذهنی با معلولیت جسمی
۴۴/۷	۸۴	نا مشخص
۱۰۰	۱۸۸	جمع

هورنر، اپس و استرن (۱۹۹۰) در پژوهشی تحت عنوان «بررسی مقایسه‌ای تأثیر آموزش روی خود و استفاده از عروشك در مورد مراقبتهاي عمومي از خود در عادت ماهيانه در زنان مبتلا به کم‌تواني ذهني شديد» نشان دادند که آموزش در زمينه عوض کردن نوار بهداشتی و لباس زير لکه‌دار شده بر روی خود افراد مؤثرتر از آموزش بر روی عروشك است.

گلدستين (۱۹۹۸) در پژوهشی تحت عنوان «بررسی منارك^۷ و خونریزی در زنان بزرگسال مبتلا به نشانگان داون» نشان داد که متوسط سن منارك (شروع اولین قاعده‌گی) در افراد مبتلا به نشانگان داون ۱۳/۶ سال و برای گروه کنترل که زنان غیرمبتلا به نشانگان داون بودند ۱۳/۵ سال، مدت زمان خونریزی در افراد مبتلا به نشانگان داون ۵/۵ روز و برای گروه کنترل ۵/۴ روز، مدت زمان عادت ماهيانه برای افراد مبتلا به نشانگان داون ۲۸/۳ روز و برای گروه کنترل ۲۸/۶ روز است.

گروور (۲۰۰۲) معتقد است که مراقبتهاي دوران عادت ماهيانه و نياز به پيشگيري از بارداري در زنان کم‌توان ذهني مانند زنانی است که مبتلا به کم‌تواني ذهني نيسند.

اسجير و اوذرگ و گلدستين (۲۰۰۶) در پژوهش خود تحت عنوان «بررسی وضعیت عادت ماهيانه و يائسگی^۸ زورس در زنان ۴۰-۲۶ ساله مبتلا به نشانگان داون» به اين نتیجه رسيده‌اند که سن يائسگی در زنان مبتلا به نشانگان داون کمتر از زنانی است که مبتلا به اين نشانگان نيسند و باید هورمون درمانی برای افراد مبتلا به نشانگان داون که يائسگی زورس (قبل از ۴۰ سالگی) دارند، در نظر گرفته شود.

روش کار و نمونه گیری

این پژوهش نوعی بررسی توصیفی است که در آن وضعیت عادت ماهيانه ۱۸۸ نفر زن مقیم در مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا که در محدوده سنی ۶۰-۱۴ سال قرار داشتند و به طور شبانه روز در مرکز

جدول ۴- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب مقدار خونریزی در هر عادت ماهیانه

درصد	تعداد	مقدار خونریزی در هر عادت ماهیانه
۱۴/۴	۲۷	کم
۳۷/۸	۷۱	متوسط
۲/۷	۵	زیاد
۴۵/۲	۸۵	نامشخص
۱۰۰	۱۸۸	جمع

عادت ماهیانه اکثربت واحدها را (۵۶/۴ درصد) مادریار گزارش می‌کند. اکثر واحدها (۴۵/۷ درصد) دیسمبوره را گزارش نمی‌کنند.

جدول ۵- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب داشتن دیسمبوره/درد/حین عادت ماهیانه

درصد	تعداد	درد/حین عادت ماهیانه
۱۴/۴	۲۷	دارد
۳۹/۹	۷۵	ندارد
۴۵/۷	۸۶	بیان نمی‌کند
۱۰۰	۱۸۸	جمع

بر طبق یافته‌های جدول شماره ۶ اکثربت (۷۸/۲ درصد) هیچ آگاهی در مورد رعایت بهداشت فردی در دوران عادت ماهیانه ندارند و مراقبت را مادریار انجام می‌دهد. و فقط ۲/۱ درصد افراد در زمان عادت ماهیانه نوار بهداشتی خود را تعویض و حمام می‌کنند.

جدول ۶- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب چگونگی رعایت بهداشت فردی در دوران عادت ماهیانه

درصد	تعداد	چگونگی رعایت بهداشت فردی در دوران قاعدگی
۱۸/۶	۳۵	مرتبأ نوار بهداشتی خود را تعویض می‌کند
۱/۱	۲	در طول دوره قاعدگی حمام می‌کند
۲/۱	۴	موردن ۱ و ۲ با هم
۷۸/۲	۱۴۷	هیچ آگاهی ندارد و مراقبت را مادریار انجام می‌دهند
۱۰۰	۱۸۸	جمع

بحث و نتیجه‌گیری

در رابطه با مشخصات فردی، اکثربت واحدهای مورد پژوهش در رده سنی ۱۴-۲۳ سال قرار دارند و میانگین سن آنان ۳۲ سال است. لامون (۱۳۸۰) در

اکثربت (۸۹/۴ درصد) به هیچ مرکز آموزشی مراجعه نکرده، بهره هوشی اکثربت واحدها بخش تربیت پذیر نگهداری می‌شوند.

در رابطه با اهداف پژوهش یافته‌ها نشان دادند: اکثربت (۸۹/۴ درصد) وارد دوره عادت ماهیانه شده‌اند. جدول ۲ می‌بین آن است که وضعیت اکثربت واحدهای مورد پژوهش (۶۵/۵ درصد) در مورد نشانگان قبل از عادت ماهیانه نامشخص بود و کمترین درصد آنان (۱/۱ درصد) از سردد شاکی بودند.

جدول ۲- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب نشانگان قبل از عادت ماهیانه

درصد	تعداد	نشانگان قبل از عادت ماهیانه
۱/۶	۳	گریه‌های بی علت
۱/۱	۲	سر درد
۱۱/۲	۲۱	تحریک پذیری عصبی
۲۰/۷	۳۹	تغییرات رفتاری
۶۵/۵	۱۲۳	نامشخص
۱۰۰	۱۸۸	جمع

اکثربت واحدهای مورد پژوهش (۵۹/۶ درصد) عادت ماهیانه منظم داشتند. جدول ۳ نشان می‌دهد که اکثربت (۵۴/۸ درصد) ۲۸ روزیکبار عادت ماهیانه دارند و ۴۳/۶ درصد مشخص نیست که چند روز یکبار عادت ماهیانه دارند.

جدول ۳- توزیع فراوانی معلولین ذهنی مرکز توانبخشی شهرستان شهرضا بر حسب فاصله دو عادت ماهیانه (روز)

درصد	تعداد	فاصله دو عادت ماهیانه (روز)
۵۴/۸	۱۰۳	۲۸ روز
۱/۶	۳	۱۴ روز
۴۳/۶	۸۲	نا مشخص
۱۰۰	۱۸۸	جمع

مقدار خونریزی در اکثربت واحدهای مورد پژوهش (۴۵/۲ درصد) نامشخص است.

ماهیانه از بیمار و خانواده او گرفته شود.
در رابطه با هدف «تعیین میزان شیوع نشانگان قبل از عادت ماهیانه در نمونه‌های مورد پژوهش» یافته‌ها نشان داد که بیشترین فراوانی (۶۵/۵ درصد) مربوط به افرادی است که مشخص نیست کدام یک از علائم این نشانگان را دارند. برونر و سودارت (۱۳۸۳) در این باره معتقدند که بسیاری از زنان در ارتباط با عادت ماهیانه علائمی دارند. ولی نشانگان قبل از عادت ماهیانه در حدود ۲-۵ درصد زنان دیده می‌شود. علائم از ۵ روز قبل از قاعده‌گی شروع می‌شود و چهار روز بعد از شروع عادت ماهیانه تسکین می‌یابد.

سندمن و همکاران (۱۹۹۸) پژوهشی تحت عنوان «رفتارهای خودآزار در دوره عادت ماهیانه در زنان مبتلا به کمتوانی ذهنی» انجام داده اند. آنها عادت ماهیانه را به ۴ مرحله خونریزی قبل از فولیکولی، بعد از فولیکولی، قبل از لوთال، بعد از لوთال یا قبل از خونریزی تقسیم کردند. تجزیه و تحلیل آماری در این پژوهش نشان داده است که بیشترین فراوانی خودآزاری در دو مرحله اول بوده است: ۴۳/۵ درصد در طول مرحله قبل از فولیکولی و ۴۷/۳ درصد در مرحله بعد از فولیکولی.

در مورد هدف «میزان اختلالات عادت ماهیانه در نمونه‌های مورد پژوهش» یافته‌ها نشان داد که اکثریت افراد عادت ماهیانه منظم (۵۹/۶ درصد) و اکثریت ۲۸ روز یکبار (۴/۸ درصد) عادت ماهیانه دارند.

برونر و سودارت (۱۳۸۳) معتقدند که خونریزی عادت ماهیانه، تقریباً هر ۲۸ روز یکبار در طول سالهای باروری زن اتفاق می‌افتد ولی این ۲۸ روز ثابت نیست و به طور کلی می‌توان گفت که یک دوره طبیعی عادت ماهیانه بین ۲۱ تا ۴۲ روز متفاوت است. همچنین یافته‌ها نشان دادند که حدود ۴۵/۲ درصد افراد کمتوان ذهنی مقدار خونریزی نامشخصی در طی عادت ماهیانه دارند که برونر و سودارت (۱۳۸۳) در این زمینه می‌نویسند: معمولاً مدت زمان خونریزی در هر ماه ۴-۵ روز است که حدود ۵۰-۶۰

این باره می‌نویسد: در شرایطی که در کل رده‌های سنی امکان ابتلا به معلولیت ذهنی وجود دارد، کمتوانی ذهنی قبل از ۱۸ سالگی ظاهر می‌شود. نتایج حاصل از پژوهش علت مشخصی برای معلولیت ذهنی ۴۴/۷ درصد نمونه‌های پژوهش نشان نداد. اخیراً با مروری بر ۱۳ پژوهش همه‌گیر، چنین نتیجه گرفته شد که در حدود ۳۰ درصد مواردی که کمتوانی ذهنی شدید و حدود ۵۰ درصد مواردی که کمتوانی ذهنی خفیف شناسایی شده‌اند، علت نامعلوم است. این نتیجه به معنی آن نیست که علت وجود ندارد، بلکه تلاشهای بیشتری را می‌طلبد.

مک لارن و بریسون (۱۹۸۷) معتقدند که در بیش از ۵۰ درصد جمعیت مبتلا به کمتوانی ذهنی بیش از یک علت مشاهده می‌شود.

یافته‌ها نشان داد که ۷۸/۲ درصد نمونه‌ها بهره هوشی ۲۵-۵۰ دارند. کندال (۱۳۸۴) در این زمینه می‌نویسد: کمتوانی ذهنی با شدت و درجات مختلف بروز می‌کند. از کل فراوانی کمتوانی ذهنی تقریباً ۸۹ درصد در حد خفیف (بهره هوشی ۵۵-۷۰)، ۷ درصد در حد متوسط (۴۰-۵۵)، ۳ درصد در حد شدید (۴۰-۵۵) و ۱ درصد در حد کمتوانی عمیق (کمتر از ۲۵) هستند. وی همچنین می‌نویسد: در پژوهشی در بریتانیا نشان داده شده است که ۲۲ درصد جوانان کمتوان ذهنی دچار اضطراب و ۲۰ درصد دچار اختلال کرداری یا رفتار ضد اجتماعی هستند. افراد کمتوان ذهنی ممکن است به خود آسیب بزنند.

در مورد هدف «تعیین میزان شیوع عادت ماهیانه در نمونه‌های مورد پژوهش» یافته‌ها نشان داد که ۸۹/۴ درصد دوره عادت ماهیانه دارند که برونر و سودات (۱۳۸۳) اشاره می‌کند که زنان معلول مراقبتهای اولیه کمی را دریافت می‌کنند و کمتر از سایر زنان غربالگری می‌شوند و بیش از اینکه به مسائل بهداشتی آنها توجه شود، به بررسی علت معلولیت رسیدگی می‌شود. در بررسی بهداشتی باید شرح حال عادت ماهیانه و رعایت موارد بهداشتی حین عادت

متخصص در مراکز نگهداری کمتوانی ذهنی، توجه و عنایت بیشتری را به این قشر از جامعه کنند تا از مشکلات جسمی و رفتاری آنها در اثر عادت ماهیانه تحت کنترل درآید.

یادداشتها :

- 1) Down Syndrome
- 2) Fragile X Syndrome
- 3) menstruation
- 4) Premenstrual Syndrom
- 5) Dysmenorrhea
- 6) Amenorrhea
- 7) Menarche
- 8) Menopause

منابع

- برونر و سودارت. (۱۳۸۳). دستگاه تولید مثلث مردان وزنان و بیماریهای پستان، ترجمه ژیلا عابد سعیدی و صدیقه مجابی. تهران: نشر سالمی.
- بلک، جویس ام و هوکس، جین هوکان. (۱۳۸۶). پرستاری داخلی جراحی، ترجمه اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی. تهران: نشر جامعه نگر.
- جمشیدی، لیلا و حجت‌الاسلامی، سیمین و آزادی مقتدر، مهندز چکیده مقالات چهارمین هماشی سراسری علوم پزشکی باشگاه پژوهشگران جوان. مشهد: معاونت پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی.
- ذوالفاری، میترا و اسدی نوقابی، احمد علی (۱۳۸۳). پرستاری و بهداشت مادران و نوزادان. تهران: نشر و تبلیغ بشری.
- رایت، پدربیگ و استرن، جولیان و فلان، مایکل (۱۳۸۱). مبانی روانپردازی، ترجمه نصرت‌اله پورافکاری. تبریز: انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی تبریز.
- کندال، فیلیپ سی (۱۳۸۴). روانشناسی مرضی کودک، ترجمه بهمن نجاریان و ایران داوودی. تهران: انتشارات رشد گایتون، آرتورو هال، جان ادوارد (۱۳۸۶). فیزیولوژی پزشکی گایتون، ترجمه احمد رضا نیاورانی. تهران: انتشارات سلطان.
- گلدر، مایکل ومايو، ریچارد و گدس، جان (۱۳۸۵). روانپردازی آکسفورد، ترجمه محسن ارجمند و مجید صادقی. تهران: انتشارات ارجمند.
- لاكامون، روت و همکاران (۱۳۸۰). کمتوانی ذهنی، تعریف، طبقه‌بندی و سیستم‌های حمایتی، ترجمه فرهاد ماهر

میلی لیتر در هر دوره، زنان خون از دست می‌دهند. یافته‌ها بیان کننده آن بود که حداکثر فراوانی (۴۵۶درصد) مربوط به افرادی است که مادریار عادت ماهیانه را متوجه می‌شد و ۳۴ درصد افراد معلول خودشان متوجه وضعیت عادت ماهیانه می‌شدند و اطلاع می‌دادند.

در رابطه با داشتن دیسمنوره و درمان آن یافته‌ها نشان داد که در اکثریت افراد (۳۹/۹درصد) دیسمنوره گزارش نشده و درمانی هم دریافت نکرده‌اند. بلک و هوکس (۱۳۸۶) بر این باورند که عادت ماهیانه در دنای یا دیسمنوره یکی از شایع‌ترین اختلالات ژنیکولوژی است به طوری که حدود ۵۰-۷۰ درصد زنان به آن مبتلا هستند. همیشه کمتر از ۷۲ ساعت طول می‌کشد و در حدود ۸۰-۹۰ درصد موارد دیسمنوره اولیه، استفاده از داروهای ضدالتهاب - غیراستروئیدی می‌تواند مؤثر باشد.

در رابطه با هدف «تعیین میزان مراقبت از خود در حین عادت ماهیانه در نمونه‌های مورد پژوهش» یافته‌ها نشان دادند که اکثریت واحدهای مورد پژوهش (۷۸/۲ درصد) هیچ آگاهی در مورد رعایت بهداشت فردی در دوران عادت ماهیانه ندارند و مراقبت را مادریار انجام می‌دهند.

هورنرو همکاران (۱۹۹۰) در پژوهشی که تحت عنوان "بررسی مقایسه‌ای تأثیر آموزش روی خود و استفاده از عروسک در مورد مراقبتهاهی عمومی از خود در عادت ماهیانه" در زنان مبتلا به کمتوانی ذهنی شدید انجام داده‌اند، نشان داده‌اند که آموزش عوض کردن نوار بهداشتی و لباس زیر لکه‌دار شده در شرایط واقعی و بر روی خود افراد، می‌تواند مؤثرتر از آموزش بر روی عروسک باشد.

مسئولین و مدیران خدمات بهداشتی و همچنین سازمان بهزیستی با آگاهی دادن به والدین این افراد و همچنین مهیا کردن امکانات و حمایت مالی، برگزاری کلاس‌های آموزش برای والدین و تشویق به نگهداری فرزندان معلول خود یا اضافه کردن منابع انسانی

Grover SR (2002). "menstrual and contraceptive management in woman with an intellectual disability" *med J Aust*, 4, 176 (3): 108-10.

Horner RH, Epps, Stern RJ (1990). "Comparison of simulation training on self and using adoll for teaching generalized menstrual care to women with severe mental retardation" *Res Dev Disabil* 11(1): 37-66.

MC Iaren J, & Bryson, S.E (1987). "Review of recent epidemiological Studies of mental retardation: prevalence, associated disorders. And etiology". *American Journal of mental retardation*, 92, 243-254.

Sandman CA, Taylor DV, Rush D, Hetrick WP (1998). Self- injurios behavior with in the menstrual cycle of women with *mental retardation*. *AM j Ment Retard*, 97(6):659-64.

تهران: انتشارات رشد.

لله گانی، فاطمه (۱۳۸۲). بررسی تأثیر بازی درمانی، دارودرمانی در کاهش تمایلات جنسی دختران عقب مانده ذهنی بالای ۱۴ سال، پایان نامه دوره کارشناسی رشته روانشناسی عمومی. دانشگاه پیام نور واحد شهرضا.

ملکپور، مختار و پیام، امیرمحمد (۱۳۷۹). "بررسی تأثیر آموزش والدین بر رفتار اجتماعی دانش آموزان عقب مانده ذهنی آموزش پذیر دختر" ، مجله دانش و پژوهش، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان. شماره (۶)، ص ۸۳-۹۲ میلانی فر، بهروز (۱۳۷۹). روانشناسی کودکان و نوجوانان / استثنایی. تهران: نشر قومس.

Ejskjear K, Uldbjerg N, Goldstein H (2006). "Menstrual profil and early menopause in woman with down syndrome aged 26-40 years", *J Intellect Dev Disabil*, 31 (3): 166-71.

Goldstein H (1998). "menarche, menstruation, sexual relations and contraception of adolescent females with down syndrome" *Eur J obstet Gynecol Repord Biol*, 27 (4): 343-9.